

تاریخ اندیشه‌های جامعه‌شناسی

جلد اول
از آغاز تا ماکس وبر

میشل لالمان

ترجمه
عبدالحسین نیک‌گهر

انتشارات هرمس

۲.۳ قدرت، حاکمیت و خشونت نمادی ۱۰۷
۳.۲ پایداری و تحول نظام‌های ارزش ۱۱۱
فصل ۴: کارکردگرایی و نظریه‌های سیستم‌ها
۱. کارکردگرایی تالکوت پارسونز ۱۲۱
۱.۱ جامعه‌شناسی، علم کنش ۱۲۲
۱.۲ نظام اجتماعی و متغیرهای پیکربندی (ساختری) ۱۲۹
۱.۳ کارکردهای چهارگانه هر نظام کنش (AGIL) ۱۳۴
۱.۴ دگرگونی اجتماعی و تحول جامعه‌ها ۱۳۹
۱.۵ نظریه کارکردگرایی با بُرد متوسط ۱۴۴
۱.۶ مرتون، منتقد و اصلاح‌گر کارکردگرایی ۱۴۴
۱.۷ سرخورده‌گی نسبی، گروه عضویت و گروه مرجع ۱۵۰
۲. سازگاری‌ها و اختلال‌های کارکردی اجتماعی ۱۵۴
۲.۱ نوکارکردگرایی معاصر ۱۵۹
۲.۲ اختراع مجدد کارکردگرایی ۱۶۹
۲.۳ ساختارگرایی کارکردی نیکلاس لوهمان ۱۷۰
۲.۴ کاستن از پیچیدگی نظام‌ها ۱۷۱
فصل ۵: تحلیل ساختاری واقعی اجتماعی ۱۸۹
۱. ساختار و واقعی اجتماعی ۱۹۰
۱.۱ مارکسیسم آلتسری و تأثیرش بر جامعه‌شناسی فرانسه ۱۹۱
۱.۲ جامعه‌شناسی شناخت یا تبارشناسی دانش؟ ۱۸۴
۱.۳ نشانه‌شناسی و ساختارگرایی تکوینی ۱۸۸
۱.۴ آن سوی ساختارگرایی ۱۹۴
۱.۵ مبادله، سازمان‌ها و ارزش‌ها: جامعه‌شناسی ساختاری پتر بلو ۱۹۵
۱.۶ نظریه ساختارمندی گیدنز و دوگانگی ساختاری ۱۹۶
۲. ساختارگرایی تکوینی پیر بوردیو ۲۰۰
۳. ساختارها و شبکه‌ها ۲۰۹
بخش سوم: تناقض‌های امر اجتماعی
فصل ۶: پس از مارکس: نظریه‌های انتقادی و جامعه‌شناسی رادیکال ۲۲۱
۱. بازخوانی مارکس ۲۲۲

فهرست

۱۰.۱	ایدئولوژی و اتوبیا	۲۲۲
۱۰.۲	نخستین مطالعات جامعه‌شناسی مکتب فرانکفورت	۲۲۶
۱۰.۳	مارکسیسم و انتقاد از سرمایه‌داری پیشرفته	۲۲۸
۱۰.۴	تباهی خرد	۲۲۸
۱۰.۵	به سوی نقد سرمایه‌داری پیشرفته	۲۳۲
۱۰.۶	حاکمیت و دولت	۲۳۶
۱۰.۷	مارکسیسم میان نرمش و انفجار	۲۳۸
۱۰.۸	از تاریخ به کنشگران	۲۳۸
۱۰.۹	آسیب‌شناسی‌های اجتماعی و استعمارگری دنیای واقعی	۲۴۰
۱۰.۱۰	کنش ارتباطی به متابه یگانگی اجتماعی	۲۴۲
۱۰.۱۱	فصل ۷: کشمکش‌ها و تاریخ‌مندی	۲۴۹
۱۰.۱۲	۱. دگرگونی اجتماعی و کشمکش‌های طبقاتی در جامعه صنعتی	۲۵۰
۱۰.۱۳	۱.۱ دیالکتیک مبارزه / مصالحه	۲۵۰
۱۰.۱۴	۱.۲ تاریخمندی و روابط طبقات	۲۵۶
۱۰.۱۵	۲. کنش جمعی و جنبش‌های اجتماعی	۲۶۰
۱۰.۱۶	۲.۱ از هم پاشیدگی، رفتارهای جمعی و سرخورده‌گی اجتماعی	۲۶۰
۱۰.۱۷	۲.۲ نیروهای کنش جمعی	۲۶۲
۱۰.۱۸	۳. تاریخ و جامعه‌ها	۲۶۴
۱۰.۱۹	۳.۱ بازگشت به ایده توسعه گرایی	۲۷۰
۱۰.۲۰	۳.۲ اقتصاد- دنیا، دولت‌ها و انقلاب‌ها	۲۷۱
۱۰.۲۱	۳.۳ بازگشت «نظریه کلان»	۲۷۳
۱۰.۲۲	۴. ماهیت جامعه‌های معاصر	۲۷۶
۱۰.۲۳	۴.۱ پایان جامعه صنعتی	۲۷۷
۱۰.۲۴	۴.۲ آیا پُست‌مدرن شده‌ایم؟	۲۷۹

بخش چهارم: ساختن کنش اجتماعی

۱۱.۱	فصل ۸: جامعه‌شناسی خرد، بازی‌های کنشگران و استعاره انسان سوداگر	۲۸۷
۱۱.۲	۱. رفتارگرایی و نظریه‌های مبادله	۲۹۰
۱۱.۳	۱.۱ کیوتراها و انسان‌ها	۲۹۰
۱۱.۴	۱.۲ دامنه، حدود و گستره‌های نظریه‌های مبادله	۲۹۱
۱۱.۵	۲. فردگرایی روش‌شناسی و تحلیل راهبردی	۲۹۶

۱.۲ فردگرایی، عقلانیت و نیتمندی ۲۹۷	
۲.۲ از واگردانی خُرد تا جامعه‌شناسی اثرات انحرافی ۳۰۴	
۳.۲ تحلیل راهبردی میشل کروزیه ۳۰۹	
۳.۳ بُرد جامعه‌شناسی خُرد فردگرایانه ۳۱۲	
۱.۳ چند انتقاد درونی ۳۱۶	
۲.۳ محدودیت‌های جامعه‌شناسی‌های نمادی و تخیلی ۳۱۷	
فصل ۹: امکان سامان اجتماعی ۳۲۳	
۱. بازگشت به شیکاگو: احیای کنش‌متقابل‌گرایی ۳۲۶	
۱.۱ پیدایش کنش‌متقابل‌گرایی نمادی ۳۲۶	
۱.۲ کنش‌های متقابل و مذاکره‌ها ۳۲۷	
۲.۱ کجری‌چونان فرایند ۳۳۱	
۲.۲ رفتار نمایشی روزمره و نظم اجتماعی خُرد ۳۳۵	
۲. روشنانسی مردمی ۳۴۲	
۱.۲ واقع اجتماعی اشیا نیستند بلکه «دستیافت‌های عملی» هستند ۳۴۳	
۲.۲ روشنانسی مردمی، نقش و نابرابری‌های اجتماعی ۳۴۹	
۲.۲ روشنانسی مردمی: رویداد یا فرقه؟ ۳۵۴	
نتیجه: کارگاه‌های [جامعه‌شناسی] در قرنی جدید ۳۵۷	
کتابنامه ۳۶۹	
آعلام ۳۷۷	

فصل ۱

مسئله «با هم زیستن»، از دوران باستان تا عصر کلاسیک

خلاصه فصل

۱. فلسفه و سیاست در یونان باستان
۲. خدامحوری در سده‌های میانی
۳. تفکر اجتماعی و سیاسی در عصر مدرن

با یونانیان عهد باستان نظام بی‌سابقه‌ای برای مشارکت در حیات سیاسی به ظهور می‌رسد که دموکراسی نامیده شده است (نگاه کنید به نشانه ۱). در همین ایام تفکری اصیل و آزاد درباره جامعه و زندگی اجتماعی نیز شکوفا می‌شود. با وجود اینکه این اندیشه‌ها اصول بدیعی برای فهم واقعیت اجتماعی فراهم می‌کنند، دیدگاهی هنجاری (آنچه باید باشد) درباره روابط مردم در جامعه دارند. چنین دیدگاهی با روح آنچه بعدها دیدگاه جامعه‌شناختی خواهد بود بیگانه است.

سده‌های میانی برای توسعه بینش‌های نوینیاد برای زندگی اجتماعی دوران مساعدی نیست. در این دوره طولانی [حدود ده قرن] تفکر خدامحوری بر زندگی اجتماعی مسلط است. لازم بود تا فرارسیدن دوره نوزایش (رنسانس) انتظار کشید تا اندیشمندان بتدریج از مدار اندیشیدن درباره نظم جامعه با ارجاع به یک اصل ملکوتی بیرون آیند. از این گسیختگی، نخستین نظریه‌های مرتبط با

دموکراسی آتن

تاریخ

اصلاحات کلیستِن (۵۰۸ ق.م)، که با فشار دهقانان، پیشه‌وران و بازرگانان پذیرفته شده بود، چهره سیاسی یونان باستان را به کلی تغییر می‌دهد. این اصلاحات شرایط برقراری رژیمی را ایجاد می‌کند که به مردم قدرت می‌دهد، و به همین مناسبت آن را دموکراسی (مردم‌سالاری) نامیده‌اند. جایگزینی طایفه‌های قدیمی با تقسیمات جدید، در یک بدنۀ سیاسی، واحدهای متعدد واقعی ایجاد می‌کند که در برابر قدرت حاکم از حقوق برابر برخوردارند. در قرن پنجم میلادی، که به قرن پریکلس استراتژ معروف است، آتن پایتخت واقعی یونان و کانون باروری علمی، فلسفی و هنری می‌شود. در این جمع، مورخان بزرگی چون هرودوت تاریخ جنگ‌های می‌را می‌نویسد و توسيدید (۴۶۵-۳۹۵ ق.م) پا به عرصه می‌گذارند؛ هرودوت تاریخ جنگ‌های می‌را می‌نویسد و توسيدید، با آوردن شواهد متعدد «مردم‌نگاری»، تاریخ پلوپونز را به رشتۀ تحریر درمی‌آورد. این دو مورخ از پیشگامان علوم اجتماعی شمرده می‌شوند. جنگ پلوپونز (۴۲۱-۴۰۴ ق.م) علیه اسپارت به دموکراسی آتن پایان می‌دهد. در ۴۰۴ ق.م یک حکومت چندسالاری (oligarchique) (معروف به حکومت سی جبار) قدرت را به دست می‌گیرد. در رأس این حکومت چندسالاری، کریتیاس، پسرعموی مادر افلاطون، زمام امور را به دست دارد. در ۴۰۳ ق.م، یک حکومت دموکرات به قدرت باز می‌گردد؛ همین دموکراسی است که سقراط را به مرگ محکوم می‌کند.

سازمان

«بر اساس اصطلاحات امروزی متداول در حکومت مبتنی بر قانون اساسی،

دموکراسی آتن

می‌توان گفت که مردم آتن نه فقط شرایط لازم برای احراز مشاغل و حق انتخاب قضات را داشتند بلکه از حق تصمیم‌گیری در همه عرصه‌های سیاسی دولت و از حق قضاوت کردن و تشکیل دادن دادگاه در همه دعاوی مهم، اعم از مدنی و کیفری و عمومی و خصوصی، برخوردار بودند. اقتدار نظام حکومتی در مجلس نمایندگان منتخب متمرکز بود، مناصب دولتی تقسیم شده بود و به صورت دوره‌ای با قرعه کشی تعیین می‌شد، از دیوان‌الاری حقوق‌بگیر خبری نبود، هیئت داوری از مردم عادی بودند؛ همه اینها تمهیداتی بود تا از ایجاد دستگاه حزبی و در نتیجه از شکل‌گیری گروه نخبگان سیاسی نهادی شده جلوگیری شود. اداره امور جامعه مستقیم و شخصی بود، و در آن برای عروسک‌های خیمه‌شب بازی حقیری که از پشت پرده آلتِ دست رهبران "واقعی" آند جایی نبود. مردانی نظیر پریکلس البته در زمرة نخبگان سیاسی بودند، اما این نخبگان خود به خود استمرار نمی‌یافتد؛ ... در پرتو این واقعیت سیاسی، برخی از سازوکارهای نهادی که آتنی‌ها به قوه تختیل اختراع کرده‌اند غربت آشکارشان را با دموکراسی امروزی از دست می‌دهند. از معروف‌ترین این سازوکارها طرد و تبعید اجتماعی (ostracisme) است: مردی که نفوذش فوق العاده خطرناک تشخیص داده می‌شد ممکن بود ده سال تبعید شود، بدون آنکه هر آینه، و این مهم است، اموال و پایگاه شهروندی اش را از دست بدهد.

